

פְּרָק רְבִיעִי הַרְבֵּי בְּמַעֲגַל הַשָּׁנָה

הַשָּׁנָה בְּמַחֲצֵצַת הַרְבֵּי מְלֵאָה וּגְדוּשָׁה בְּאֵי־סֹפֶר אַרְוָעִים. הִבָּה
נִלְמַד עַל הַמַּעֲמָדִים הַמִּיְחָדִים שֶׁהָיוּ בְּמַחֲלָף הַשָּׁנָה בְּבֵית חֲיִינוּ
וּבְכַךְ נִכְנַס לְאַיִרַת הַחַיִּים בְּמַחֲצֵצַת הַרְבֵּי.

תְּקִיעוֹת – אַחַד מֵהַמַּעֲמָדִים הַזְכוּרִים בְּיוֹתֵר לְאֲנָשִׁים שֶׁשָּׁהוּ בְּבֵית
חֲיִינוּ הוּא מַעֲמַד הַ'תְּקִיעוֹת' עַל־יְדֵי הַרְבֵּי.

לְרַבֵּי הָיוּ כְּמָה שׁוֹפְרוֹת מִיְחָדִים שֶׁהֵרַב יַעֲקֹב־וֹסֵף רִסְקִין הֵבִיא לוֹ
מֵאֲבִיו.

לִפְנֵי הַתְּקִיעוֹת הָיָה זְמַן כּוּ רְאוּ כִּי־צַד פּוֹעֵל הַרְבֵּי בְּעוֹלָמוֹת הַעֲלִיוֹנִים:
בְּפְנֵי הַרְבֵּי הָיוּ מְנַחִים מִסֹּפֶר שׁוֹפְרוֹת וְהַרְבֵּי הָיָה לֹדְקָם וּמַעֲבִירָם זֶה
בְּיָמִין זֶה בְּשְׂמָאל, אֵת הַשְּׂמָאֵלִי בַחֲזָרָה לְיָמִין וְאֵת הַיָּמִינִי בַחֲזָרָה לְשְׂמָאל
וְחֹזֵר חֲלִילָה. כִּף סֹדֵר הַרְבֵּי אֵת הַשׁוֹפְרוֹת מִשָּׁף זְמַן אֶרֶץ וְהָיָה נֶכֶד כִּי
הַרְבֵּי פּוֹעֵל פְּעֻלוֹת רוֹחַנִיּוֹת.

הַמְּשַׁפֵּיעַ ר' מַעֲנַדֵּל פּוֹטְרַפֶּס נִהְגָה לֵאמֹר:
"כִּי־צַד נִתֵּן לְהַשְׂאֵר בְּאֶרֶץ בְּרַאשׁ־הַשָּׁנָה? הַלּוֹא 'תְּקִיעוֹת' צָרִיךְ לְשַׂמֵּעַ
מֵאֲדָם דּוֹקָא, אִם כֵּן הַמְּקוֹם הַיְחִידִי כּוּ אִפְשָׁר לְשַׂמֵּעַ אֵת הַתְּקִיעוֹת'
הוּא ב'770".

בְּפָרוֹת – הַחֲסִידִים שֶׁהִשְׁכִּימוּ קוֹם בְּבִקְרוֹ שֶׁל יוֹם־כְּפוּר הָיוּ זוֹכִים
לְרְאוֹת אֵת שְׁחִיטַת הַמַּרְנַגּוֹל עָלָיו עָרַף הַרְבֵּי כְּפָרוֹת, וְאֵת 'כְּסוּי הַדָּם' עַל־
יְדֵי הַרְבֵּי.

באשמרת הבקר הנה הרבי עורף בתדרו את ה'כפרות' כשלאחר מכן (בסביבות השעה 7:00) הנה יוצא ומושיט לשוחט את התרנגול. כאשר השוחט בצע את השחיטה נפר הנה כי רעד עבר בגופו של הרבי. לאחר מכן הנה הרבי מכסה את הדם ומודה לשוחט על הזכוי במצות כסוי הדם.

ברכת התמימים – בכל ערב יום-כפור הנה הרבי מברך את ה'תמימים' כאב את בניו, הרבי הנה מברך בכרכת כהנים, ולאחר מכן אומר שיחה קצרה.

מעמד זה החל בשנת תשי"ב, אז יצא הרבי מתדרו ופנה ל'תמימים' ואמר בקול חנוק מבכי: "אתם לומדים בשיחה של הרבי, על-כן אתם בנים של הרבי ('זייט איר דעם רבינ'ס קינדער')", וצריכים לברך אתכם בכרכת הבנים".

המעמד התקיים בתדרו של הרבי, ולאחר מכן עבר ל'גן עדן המתחוו', ומשם ל'זאל הקטן'.

הרבי נכנס ב'קיטל' ובעת הברכה כסה בטלית את פניו הקדושות.

מרש נפוליון – במוצאי יום-הכפורים בכל שנה ושנה הנה מחזה מרהיב ולא רגיל – ה'מרש'. באמצע 'קדיש תתקבל' שבסיום תפלת נעילה היו כל החסידים ב-770 פוצחים בנגון 'מרש נפוליון', והרבי הנה מעודד את השירה בתנועות שמחות כשהטלית מכסה את פניו הקדושות. כל החסידים קפצו במקומותיהם והאווירה היתה מרוממת ביותר.

בשנים הראשונות למעמד זה הנה הרבי נעמד על הכסא! בשנים המאוחרות יותר העלו לכימת הרבי את המדרגות של בימת ההתעודיות, עליהן הנה הרבי עולה ומעודד את השירה.

הקפות – אחד מן המעמדים המפורסמים ביותר הוא מעמד ה'הקפות' בו רקד הרבי באפן מיוחד ולא רגיל. בהקפה הראשונה והאחרונה הנה רוקד

הרבי עם גיסו הרש"ג על בימה מיוחדת שנבנתה במרכז 770, כשספר תורה בידו האחת וידו השנייה על כתפו של הרש"ג. ואלו ביתר ההקפות היה הרבי רוקד על בימתו.

בכל השנים היה הרבי רוקד בשמחת תורה בהתלהבות עצומה. מספר שבאחת השנים שקדם הנשיאות, רקד הרבי ביזאל הקטן באפן מפליא וללא הפסקה. באמצע הרוקדים ירד מישהו מדיירתו של הרבי הרמ"צ (ששכנה מעל היזאל הקטן) ואמר שהרוקדים מפריעים בבית הרבי. הרבי חלץ את גוליו והמשיך לרקד כשהוא לוחש בנגינה "שא, שא..."

חנכה ליוו – בכל חג חנכה היה נערך מעמד עולמי שמרכזו ב-770. בכל העולם היו נערכים כנוסים במקומות מרכזיים ומפרסמים ובהם הדלקת נרות חנכה המונית, ב-770 היה נערך כנוס כזה בו היו מסכי וידאו בהם שדרו הכנוסים מכל העולם. בכל הכנוסים שדר המעמד ב-770.

פורים – פורים היה אחד מן הימים המיוחדים והנדירים בשנה ב-770. הרבי התועד באפן שונה לגמרי מכל השנה. הרבה 'מופתים' עשה הרבי בפורים. בהרבה מהתועדות הפורים קרו דברים מיוחדים ולא רגילים:

● בשנת תשי"ג ספר הרבי במהלך ההתועדות ספור על יהודי פשוט – מחסידי הרבי הרש"ב, ששמע על הוראת הרבי לבחור במישהו מסוים לראשות המחוז. החסיד טבל במקנה, הגר 'גארטל' והלך בכבוד ראש לקום את הוראת רבו.

כשהגיעו התוצאות שהצביעו על המעמד השני כנבחר צעקו כל הנוכחים – הגויים – "הורה!" (צעקה שמבטאת שמחה) החסיד שמע את צעקותיהם וצעק אף הוא: "הוא רע!"...

הרבי סים את הספור כשהוא מכריז בקול רם שלש פעמים: "הוא רע, הוא רע, הוא רע". את ההכרזה הזאת אמר הרבי כשהוא בדבקות גדולה, תוך שהוא מצמיד את כפות ידיו זו לזו ומפנה אותם לצד ימין, לצד שמאל ומולו.

באותה עת בה ספר הרבי את הספור, שלט ברוסיה סטאלין - עריץ רשע ושונא ישראל. לאחר שלשה ימים הופיעה ידיעה בעתון על מותו של סטלין שלשה ימים קדם לכן, בשעה בה ספר הרבי ב-770 את הספור וקרא "הוא רע".

● בשנת תשט"ו דבר הרבי על נסיון העשירות ועל הגיעה שנגרשת בכדי לעמד בו. לאחר מכן אמר הרבי שאף על פירכונ צריך שתהיה עשירות לבני ישראל ולכן... מי שרוצה עשירות ירים את ידו! רבם ככלם של המשתתפים היו בטוחים שהרבי מנסה אותם, ולא הרימו את ידיהם, מלבד שלשה חסידים שהרימו ואכן זכו בעשר מפלג.

● בשנת תשכ"ו, לאחר שהיה שפע של גלויים במהלך ההתנועות הכריז הרבי: "כל הפושט יד נותנים לו", וכל החסידים באו לקבל מהרבי 'משקה' בדחיפות עצומות. הדבר נמשך גם כאשר יצא הרבי מבנין 770 והגיע לכדי קלקול מכוניתו של הרבי...

ברכת החמה - פעמים זכינו לקרף עם הרבי את 'ברכת החמה' - בשנת תשי"ג ובשנת תשמ"א. בשנת תשמ"א דבר הרבי על המעמד בימים שקדם לכן ובכל רכוז חב"די נערף המעמד ברב עם. בחצר 770 נערף המעמד עם הרבי. בימה מגבהת נבנתה באמצע הכביש עליה הניח סטנדר ומיקרופון. התפלה נערכה בשעה 8:00, במעמד נשא הרבי שיהיה מיוחדת, ונאמרו בו 12 הפסוקים. הרבי אמר שלבש למעמד 'סירטוק' חדש כדי לצאת ידי ספק ברכת 'שהחינו'.

חֲלֻקַת מִצְוֹת – בְּכָל שָׁנָה חֲלַק הַרְבֵּי מִצְוֹת בְּעָרֵב חֲגֵי הַפֶּסַח. הַרְבֵּי אֵף שָׁלַח מִצְוֹת לְכָל מְקוֹם בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי שְׁלִיחִים מִיְּחָדִים. הָיוּ מְקָרִים בָּהֶם הַרְבֵּי לָוֶה אֶת הַשְּׁלִיחִים מִחוּץ ל־770.

לִיל הַסֵּדֶר – עַד פְּטִירְתָּהּ שֶׁל אִשְׁתּוֹ כְּבוֹד־קִדְשָׁתוֹ אֲדַמוּר הַרְיִי"צ, בְּשָׁנַת תשל"א, עָרַף הַרְבֵּי בְּכָל שָׁנָה אֶת 'סֵדֶר פֶּסַח' בְּדִירְתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי הַרְיִי"צ. הַבְּחוּרִים שֶׁלְמָדוּ אֹז ב'קְבוּצָה' הָיוּ מְשַׁתְּפִים וְרוֹאִים אֶת הַנְּהֻגוּתוֹ הַמִּיְחָדוֹת שֶׁל הַרְבֵּי בַעַת הַסֵּדֶר.

פֶּאֲרָאד – בְּכָל שָׁנָה בָּה חַל ל"ג בְּעֶמֶר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן הַתְּקִימָה 'פֶּאֲרָאד' (=כְּנוֹס) בְּחֶצֶר 770. הַרְבֵּי הָיָה מְשַׁתְּתֵף ב'פֶּאֲרָאד', צוֹפֵה בַמַּצְגִּים, מְנִיף שְׁלוֹם לְיְלָדִים וְנוֹשָׂא שִׂיחָה מִיְּחָדָת. בִּימָה גְבוּהָה הָיְתָה נִבְנִית בְּחֶצֶר 770 וְעָלְיָה עָמַד הַרְבֵּי, כְּשֶׁגִּשְׁרָעַץ מִיְּחָד נִבְנָה מִפְתַּח 770 עַד לְבִמָּה הַגְּבוּהָה. בְּשָׁעָה שֶׁהַרְבֵּי הָיָה צוֹעֵד עַל הַגִּישָׁר הָיוּ מְנַגְּגִים כָּלֵם אֶת הַנְּגוֹן "אֲנִי מֵאֲמִיד". הַנְּהֻגוּתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי בַעַת ה'פֶּאֲרָאד' אֲמָרָה כָּלָה 'מְלֻכּוֹת', אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה אֵלָה.

דְּבָרֵי כְבוֹשִׁין – עַל־פִּי הַנְּאָמֵר בַּהֲלָכָה, הָיָה אוֹמֵר הַרְבֵּי בְּכָל צוּם "דְּבָרֵי כְבוֹשִׁין" – דְּבָרִים הַמְּעוֹרְרִים אֶת הַקָּהָל לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה. הַרְבֵּי הָיָה נוֹשֵׂא שִׂיחָה קְצָרָה.